

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Jeg er ganske enig med statsministeren i, hvad han netop har sagt, at vurderingen af, hvorvidt Folketinget er blevet misinformeret, skal foretages her i Folketinget af Folketinget selv. Det er ikke en opgave, vi skal udlicitere.

Men som statsministeren også har været inde på det: Begivenhedsforløbet skal jo undersøges, og det er rigtigt, som statsministeren siger, at før begivenhedsforløbet er undersøgt, kan vi ikke drage nogen konklusioner.

Derfor må jeg opfatte statsministerens udsagn som et tilsagn om, at regeringen vil bidrage til også at få undersøgt spørgsmålet om orienteringen af Folketinget, for hvis vi ikke får det undersøgt, har vi ikke mulighed for i Folketinget at foretage nogen vurdering af, om Folketinget er misinformeret.

Derfor måtte jeg opfatte statsministerens bemærkninger som et tilsagn om, at vi imellem anden og tredje behandling af lovforslaget får sikret, at en undersøgelseskommission også skaffer det materiale til os, som er nødvendigt for at vurdere, om Folketinget er blevet misinformeret.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Uffe Ellemann-Jensen, at når jeg lige konfererede med min justitsminister, var det for at få bekræftet – nu kan man jo ikke vide alt, det er jo et stort hus – at justitsministeren skriftligt har bekræftet i det udvalg, der behandler regeringens forslag om undersøgelsen, at de spørgsmål, der har betydning for belysning af banksammenlægningen, naturligvis vil skulle inddrages i undersøgelseskommissionens arbejde, også selv om man går ud over de datoer, der er indeholdt i kommissoriet.

Vedrørende det andet spørgsmål, hr. Uffe Ellemann-Jensen stillede, vil jeg sige: Skal vi være præcise her, helt præcise, så vi undgår misforståelser – det er jo vigtigt, det er altid vigtigt – så var det, jeg sagde: Jeg synes, det er naturligt, når vi forhåbentlig er færdige og kan igangsætte undersøgelsen, at vi i betænkningen skriver: Der er enighed om, at når undersøgelseskommissionen har færdiggjort sit arbejde, så tages der stilling til, om der skulle være grundlag for et retligt ansvar, eller der skulle være grundlag for et politisk ansvar, men det må være i den rækkefølge. Det har jeg intet imod indgår som en naturlig del af betænkningen, altså at vi, når undersøgelseskommissionen er færdig og har belyst det, færingerne og Danmark

har en grundlæggende interesse i, kan tage stilling til et retligt ansvar eller et politisk ansvar.

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal ikke bebrejde statsministeren, at han ikke har kendskab til de utrolig mange detaljer, der har været trukket frem i forbindelse med behandlingen af lovforslaget i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, men det er altså ikke mit indtryk efter at have fulgt behandlingen, at der er skabt den klarhed, som justitsministeren åbenbart mener der er.

Men så forstår jeg nu, at vi har en fælles interesse i at få skabt klarhed, om nødvendigt ved et ændringsforslag til lovforslaget, sådan at vi opnår det, som jeg nu tror vi er enige om – hvis ellers jeg har forstået statsministeren korrekt – at undersøgelsen også skal omfatte orienteringen af Folketinget i perioden fra banksammenlægningen og frem til i dag eller måske rettere frem til, når undersøgelsesudvalget starter sit arbejde, sådan at man derved kan give Folketinget det nødvendige grundlag for at foretage de vurderinger, statsministeren omtalte sidst i sit svar. Det må vi være enige om; sådan har jeg forstået statsministeren, og hvis det er korrekt forstået, er jeg meget tilfreds med det resultat af dagens debat.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg opfattede det således, at statsministeren naturligvis var inde på, at kommissoriet skulle dreje sig om de mere teknisk prægede ting i forbindelse med bankfusionen. Det, jeg efterlyser, og det, hr. Uffe Ellemann-Jensen lige har været inde på, er, om statsministeren også vil sørge for, at de informationer, Folketinget har fået indtil i dag, vil blive inddraget i kommissionens arbejde.

Hertil svarede statsministeren, at han ikke mente, at kommissionen var egnet til denne form for undersøgelse. Er det virkelig rigtigt, at statsministeren i dette moralens årti i den henseende har en ganske anden holdning, end statsminister Schlüter havde, da det var Socialdemokratiet, der gerne ville have, at omstændighederne i forbindelse med de informationer, Folketinget havde fået under tamilsagen, var til debat? Hvis ikke statsministeren i dag klart kan give os og befolkningen en tilkendegivelse om, at alle omstændigheder – også de politiske besvarelser, vi har fået her i Folketinget op til i dag – bliver undersøgt, så vil man sidde måbende tilbage og sige: Hvad er forskellen på Færø-sagen og tamilsagen?